

[Arne Larsen.]

jeg i og for sig indforstået med, at loven ændres, således at vi får en ny § 9 a, hvorefter en kommunalbestyrelse eller et saneringselskab, der har vedtaget en saneringsplan, umiddelbart efter vedtagelsen og på behørig måde skal give ejere og lejere besked om, hvad hele planen indeholder.

Men jeg er ikke tilfreds med denne bestemmelse alene. Jeg synes, at der må noget mere til. Det er ikke tilstrækkeligt, at man får pligt til at orientere ejere og lejere, når man har vedtaget en saneringsplan. Man burde allerede på et tidligere tidspunkt, før man vedtog saneringsplanen, orientere alle berørte i det område, saneringsplanen omfatter, og man burde ikke alene orientere, men også give alle de mennesker, som berøres af en saneringsplan, lejlighed til at få problemerne belyst af sagkyndige, få deres synspunkter diskuteret og eventuelt fremsætte ændringsforslag til en saneringsplan. Det synes jeg er et overmåde vigtigt princip at få knæsat. Derved kunne lejere og ejere virkelig få den fornødne information om, hvad en kommende saneringsplan eventuelt måtte komme til at indeholde. Jeg synes også, det er i overensstemmelse med det nærdemokrati, som vi ellers råber så højt om at vi vil varetage, at ejere og lejere får anledning til at gennemdrøfte og diskutere saneringsplaner, inden de bliver vedtaget.

Det er selvfølgelig udmærket, at man offentliggør saneringsplaner og eventuelt udstiller dem. Men jeg synes, at det er helt uacceptabelt, når ministeren i sine bemærkninger siger:

„Det vil ikke være nødvendigt direkte at tilskrive hver enkelt lejer om saneringsplanen, men der kan orienteres om planen, f. eks. ved opslag eller ved indkaldelse til beboermøder el. lign.“

Skulle det spille nogen rolle, at man ofrede et 70 øres frimærke til lejere i et bestemt område, som var omfattet af en saneringsplan? Når vi tager i betragtning, hvad det koster af millionbeløb at gennemføre saneringer, måtte et 70 øres frimærke nok kunne ofres på denne sag, sådan at folk også skriftligt kunne blive orienteret om planernes gennemførelse.

Ministerens siger videre i sine bemærkninger:

„Afhængig af de konkrete forhold kan den sanerende meget vel orientere om planen, allerede før den er vedtaget, men det vil undertiden skabe for stor usikkerhed at orientere om foreløbige skitser til sanering“.

Jeg synes ikke, det er rigtigt at stille problemet op på den måde, at det vil være forkert undertiden at orientere om foreløbige skitser. Tværtimod synes jeg netop, det ville være på sin plads at gøre det, sådan at man fik dette saneringsarbejde ned på jorden, derned, hvor folk er berørt af det.

Hvis man studerer andre landes lovgivning på dette område, finder man, at man f. eks. i Vesttyskland har ganske bestemte retningslinjer at gå efter, når man vil gennemføre saneringsplaner. Så er der forhåndsorientering, så tager man de berørte med på råd, inden man gennemfører planen.

Der er en anden ting, der er meget vigtig i forbindelse med gennemførelse af en saneringsplan, og som den tyske lovgivning for øvrigt også indeholder. Det er, at sideløbende med udarbejdelsen af en saneringsplan udarbejder man en social plan. Dvs. at man undersøger ganske nøje, hvilke problemer beboerne i dette område, der skal saneres, har beskæftigelsesmæssigt, med hensyn til deres tilknytning til området, med hensyn til genhusning og en hel række andre ting. Det sætter man sig hen og studerer ganske nøje, inden man udarbejder den endelige plan. Man bilægger den fysiske plan en social plan, hvorefter man stiller retningslinjer op for, hvordan problemerne skal løses for de mennesker, der berøres af en saneringsplan. Der er mange gode tanker selv i den vesttyske lovgivning på dette område, som vi måske skulle studere ved lejlighed eller tage frem i udvalget for at se, om vi eventuelt kan modernisere og forbedre vor saneringslovgivning på dette område.

Hvad det andet problem angår, nemlig indskrænkningen af ejerlavssaneringer, har jeg forstået på de borgerlige ordførere, at de er noget skeptiske over for dette. Jeg synes, at ministerens grundlæggelse herfor lyder meget rimelig. Da ejerlavssaneringen ikke er noget særlig omfattende, tror jeg ikke, at det kan skade at komme med disse indskrænkninger. Men vi er i mit parti meget